

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig herom, gik man til Afstemning, hvorved:

Frederikssens Forslag: At Sagen henvises til det Udvalg, der er nedsat i Anledning af „Forslag til Lov om Toldafgifterne“

vedtoges med 69 Stemmer mod 4.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Skibsafgiften“.

(Lovforslaget, som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget, se Tillæg C., Spalte 145—50).

Steenstrup: Det lader til, at de Vanskeligheder, som denne Sag har mødt, for Lovforslaget kom frem, ville fremdeles vise sig paa Lovforslagets Bei. Det vil jo erindres, at den ærede Finanzministers Forgænger havde lovet et Lovforslag om Skibsafgifternes Nedsættelse. Endelig er det fremkommet og forelagt i det andet Thing, men, medens man der begyndte med at foreslå Skibsafgiften aldeles afflattet, endte man med at gaa tilbage og aldeles ophæve enhver Nedsættelse af Afgiften i udenlandsk Fart. Jeg tror, at man meget maa beklage denne tilbagegaaende Bevægelse, thi der er neppe nogen Afgift, der trykker haardere paa en enkelt Klasse end Skibsafgiften. Det er Noget, der saa ofte er udtalt og erkjendt her i Thinget, at jeg ikke skal komme tilbage dertil. Man behøvede blot at tænke sig, at al vor Færdsel her i Landet var betyngel med en saadan Afgift, for at sætte sig ind i, hvilken Gene det er for Skibsfarten, at saasnart et Fartoi flyder ind i en Havn, belastes det med Afgift. Hvis der toges en saadan Afgift af enhver Bogn, der rullede paa Landeveien, saa vilde man ikke længe være i Tvivl om, at den burde hæves; men at tage Afgift af Skibe er noget Rignende, som om man vilde tage Afgift af enhver Bogn, der transporterede Varer fra et Sted til et andet. Jeg haaber derfor, at man her i Thinget vil ikke alene gaa tilbage til Lovforslagets oprindelige Skikkelse, men ogsaa gaa videre. Den væsentlige Indvending fra

Regjeringens Side imod at hæve Afgiften endnu mere, end det er foreslaet af den, er denne, at en stor Del af Afgiften betales af udenlandsk Skibe. Det forekommer mig, at naar dette er erkjendt, kunde det dog kun være en Grund til at vedblive med Afgiften paa udenlandsk Skibe, men ikke til at lade den vedblive for indenlandsk. Er man villig til at bære Afgiften i Tilfælde af Reciprocitet i andre Lande, forekommer det mig, at det er fuldstændig konsekvent, at man begynder med at hæve Afgiften for Landets egne Fartøier. I alt Fald forekommer det mig, at det er fuldkommen konsekvent, at man nedsætter Afgiften paa Landets egne Skibe til en mindre Afgift end den, man fastsætter for de udenlandsk.

Ulstrup: Med Hensyn til nærværende Lovforslag kan jeg ikke sige Andet, end at jeg sympathiserer med den Anskuelse, som Mindretallet i Landstinget søgte at gjøre gjældende, nemlig ganske at hæve Skibsafgiften, navnlig fordi det er en Afgift, der ikke, saaledes som det synes, rammer en stor Del af de fremmede Nationers Skibe, som løse og lade her, men i Virkeligheden rammer Konsumenterne af Varerne, alle os, der benytte Varerne. Alle de Omkostninger, Skibene have her i Landet, komme noie i Beregning i Udlandet ved Fragterne og salde altsaa Varerne til Last. Naar imidlertid Lovforslaget kommer frem her i denne indskrænkede Form, kan der maasse være Noget i, at vi ikke bør give det den fulde Udstrækning, før vi have Reciprocitet for vore egne Skibe med Hensyn til de Afgifter, som de under en anden Benævnelse maa erlægge i Udlandet. Indtil da maa man vistnok være taknemmelig for enhver Nedsættelse af Skibsafgiften, der jo leder hen til det Formaal, som ligger til Grund for vore frie Næringsforhold. Naar dette Lovforslag skal gennemføres i den Form, hvori det nu foreligger, skal jeg tillade mig at henlede den ærede Finanzministers Opmærksomhed paa § 8, hvor der er nævnt disse forskjellige fritagelser for Skibsafgift for de fremmede Skibe. Der er et Par temmelig væsentlige Tilfælde, som ikke ere nævnte her, og som jeg har tilladt mig at gjøre et Medlem